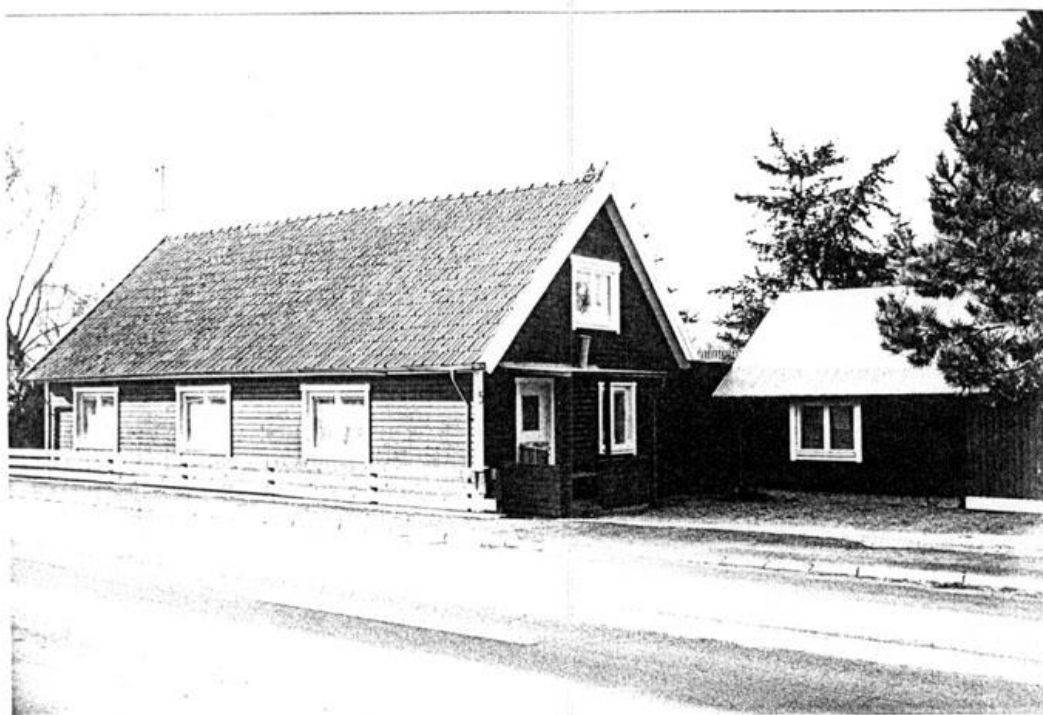

Strövelstorpsvägen 5

Granat

Vår närmste granne på norra sidan hette Granat och han var helt annorlunda än bokbindaren söder om oss. Men de hade två gemensamma egenskaper, nämligen dubbla förvärvskällor samt stor flit, uthållighet och anspråkslöshet.

Granat var skomakare och i yngre dagar hade han två gesäller samt skohandel i den smala vindsvåningen. Både skohandeln och gesällerna avskaffade han, för att själv ägna sig åt skomakeriet. Denna syssla omfattade han ej med någon större kärlek, utan den hade han på helt annat håll.

Tomten han ägde var ej stort mer än det som huset låg på. Därför hade han av Torlarps Gård arrenderat cirka 3.000 kvm mark, som nu är bebyggd med tre villor, där Ekelund, Sjögren och Märta Nilsson bor.

Här hade Granat och hans fru Johanna sitt verkliga intresse och största inkomst. Omkring 1890 hade de köpt huset och strax efteråt arrenderat jorden. De hade långsiktiga och djärva planer och hade därför arrende-kontraktet på 49 år, vilket är den längsta tid ett arrende får skrivas.

De bästa sorter som fanns av fruktträd på den tiden, blev planterade och runt tomten en hagtornshäck. Träden var högstammiga, för att under och emel-

lan dem, skulle de kunna odla bär, potatis och rotsaker. När första världskriget kom 1914 blev det avspärrning och allt ätbart blev eftersökt och steg i pris. Då lät Granat bygga ett ekonomihus och där blev inrett plats för 100 höns och en stia för 4 gödgrisar.

Fruktträden var nu i full bärkraft och gav stora skördar. Det bästa året var 1918 då fruktskörden i hela landet var god och Granat sålde till uppköpare för export till Tyskland för 5.000 kr. En på denna tiden anseelig summa. Med egna potatis och nässlor jämte inköpt gröpe, uppfödde han 4 feta gödsvin, varav 3 såldes och en blev till det egna hushållet. Även ägg, kycklingar och höns hade de till avsalu, varför de genom sin flit och framsynthet blevo välbärgade.

De behövde ibland hjälp med olika arbetn i trädgården, vilket jag hjälpte dem med, för de hade ej några egna barn. Granat poängterade ofta för mig vilket trevligt, intressant och lönsamt trädgårdsyrket var. Han ansåg att trädgårdsmästare på en större herrgård eller egen fruktodlare, var de mest förmånliga yrken man kunde tänka sig. Därför uppmanade han mig att söka in som elev i Vegeholms slottsträdgård, som han vid flera tillfällen besökt. I början av seklat var denna trädgård nyanlagd, påkostad och ytterst välskött och visades för allmänheten en söndag varje sommarmånad. Under skollovet år 1925, då jag var 12 år, fick jag anställning där, vilket jag skrivit om i annat sammanhang.

Fru Granat dog 1925. Eftersom det ej fanns några bröstarvingar och Granat ej kunde klara sig ensam med hushållet och denna stora trädgård, testamenterade han hus och övriga äodelar till sin syster Petronella och hennes man Anders Persson, vilken allmänt kallades för "Biskopen".

Granat avled år 1934.

Februari 1989

Erik Dahlman